

ljudski glas. Kajti na naših shodih ni bilo par skupaj zbornih oseb, marveč bili so zbrani kmetje iz največjih in najpomembnejših občin teh dveh okrajev. Zato pač zdaj mi naprednjaki smelo rečemo: **Ljudstvo je govorilo**, — govorilo in obsodilo prvaški politiko, obsodilo tiste, ki so mu odjedli zadnje upanje... Tako sta se vršila znamenita ta dva shoda!

Prvaški manifest.

Ni si mogoče misliti večje nevarnosti, nego je manifest, ki so ga izdali prvaški poslanci po zaključbi štajerskega deželnega zbora, s katerim hočejo utemeljiti vzoke obstrukcije svojim volilcem. Včasih v začetku začnejo resnico zavijati in pišejo, da jim je takoj od začetka bila nemška večina v zbornici skrajno sovražna in odklonila je baje predloge o podporah za po toči in suši poškodovane. Ta trditve ni nič drugač, nego nečuvno jezuitstvo! Resnica je: Poslanec Benkovič govoril je slovenski na dolgo in na široko in od nemške večine ga nikdo ni razumel in tudi ni vedel, o čem da govori, ali o pustnih veseljih ali o svoji odvetniški praksi ali o svoji ljubezni do slovenskega kmeta. Nazadnje je zahteval nemški, naj se da za to in zato podpore. Da bi nemški utemeljil, zakaj da se naj da podpora se mu ni zdelo potrebno! Vsa sloveka pa ve, da se vedno mora utemeljiti, zakaj da se naj podpora da. Če bi to tako navadno bilo, lahko bi kak poslanec nemškim poslanecem slovenske saksne bukvice razlagal in potem bi zahteval, toliko in toliko tisoč naj se dovoli tem in tem občinam. Benkovič je stem pokazal, da mu ni toliko za to, da dobio ubogi kmetje podpore, kakor za politično hujakarijo. Vedel je, da ne bo goli predlog za podporo sprejet a premišljeno, prav premišljeno bilo je njegovo postopanje. Storil je le to, da bi zamogel svojim volilcem reči, predlagal sem, naj se vam dajo podpore, a nemška večina je ta predlog odklonila. Benkovič odzvel je podporo, ako bi on v večini poslancev razumljivem jeziku utemeljil svoj predlog, dobili bi Vi kmetje Vašo podporo. A tega ni hotel gospodine Benkovič, vsaslovenska politika mu je več, nego potreba ubogega slovenskega ljudstva.

Dalje pišejo prvaki: Zahteve po železnicah po slovenskih krajih odklonila je nemška večina. Resnica pa je, da se n. p. železnica Gornjigrad-Kamnik nakazala železniškemu odseku. Poglejmo si pa železnico Maribor-Wies! Nemci imajo večino, kaj bi bilo potevu bolj umevno, nego da bi se ta železnica kar čez noč zgradila. A koliko let se že Maribor poteguje za to železnico?

Radi regulacije Drave, Sotle itd. potolažila je baje nemška večina slovenske poslance le z besedami „bo že, bo že“. Kdor le količkaj o izdatkih naše dežele pojma ima, zna se prepričati ali že ve, koliko denarja vrglo se je že v vodo in ravno za regulacije na Spodnjem Štajerju, n. p. za Dravo, Pesnico itd. Da se za leto 1910 ni postavilo nove vsote za regulacijo, krivi so temu le slovenski poslanci sami, ker so s svojo obstrukcijo zaprečeli nadaljnje delo!

Zahtovali smo spremembo lovškega zakona... a nemška večina nas ni hotela slišati" tarnanjo dalje prvaki. Kako podla laž je to kaže dejstvo, da je tudi iz nemške večine poslanec Brand isti predlog predložil. Kje je tukaj tedaj najti sovraštva Nemcev proti Slovincem?

Od vsote za brezobrestna posojila odtrgala nam je nemška večina v svoji urzini napram nam Slovincem celih 200.000 kron! Čitamo spet na drugem mestu. O tem naj bi pa že čisto tihi bili ti odraslejši ljudstva! Do zdaj je izdala naša dežela za brezobrestna posojila velikansko vsoto po 4.349.269 kron in čad te vsote dobil je Spodnji-Štajer najmanj tri četrtine. Če se sedaj daja manje brezobrestnih posojil, krivo je temu le pomanjkanje denarja dežele. Za regulacijo Spodnjega dela Mure, Drave in Pesnice dalo se je mnogo več nego za celi Zgornji-Štajer! Iz vsega je razvidno, da je brezuspešno iskati le iskricke resnice v poročilu slovenskih poslancev.

Omenjeni manifest razpravlja tudi o šolstvu in piše, da se ni ustanovilo slovenske meščanske

šole! Ker ni bila nemška večina za to šolo, je to grozno hudodelstvo! Poglejmo si Kranjsko. Tamkaj so Nemci v manjšini, Slovinci so neomejeni gospodarji cele dežele. Mialiti bi tedaj morali, da ja mora tam mrgoleti čisto slovenskih meščanskih šol! A glej! Eno edino meščansko šolo imajo in ta ni čisto slovenska! In to meščansko šolo podpirala ali subvencionirala je naša dežela skozi več let. Cesar na Kranjskem še ni bilo potrebe, to hočejo slovenski poslanci na Spodnjem Štajerskem! Seveda saj oni ne bi plačevali te šole!

Z nečuvno predrznostjo je dalje baje zahtevala nemška večina da se ne otvori kmetijska šola pri Sv. Jurju! To je podla laž! Noben ud ni taknega predloga stavil!

O deželni meščanski šoli v Celji, katero mnogo slovenskih otrok obiskuje, pišejo, da je dežela oziroma nemška večina nameravala jo v varstvo mesta Celje dati in da bi stem bil obisk te šole slovenskim otrokom zabranjen! Celje je res izreklo, da je pripravljeno prevzeti v svoje varstvo to šolo, in dežela ima en izdatka manj. Da pa potem slovenski otroci ne bi smeli obiskati te šole, da bi jim bilo to zabranjeno, je hinavčina, je podla nevarna laž.

Iz vsega je razvidno, da je vse le naperjeno, volilcem „dokazati“, da Nemci Slovincem niti pičice ne privoščijo, a prvaki to zakrivajo, da vsem prošnjam in zahtevam ni mogoče ustreči; marsikaj pa bi dosegli, če bi jim prva in sveta skrb bilo uspešna delovanje za volilce, a ne vsaslovenska politika in hujakarija.

To so Tvoji prijatelji, Tvoji odrešeniki, ubogi kmet! Slovenskim poslanecem pa zakličemo: „Ljubite resnico, hčerko Božjo!“

Politični pregled.

Koroški deželni zbor se je te dni zaključil. O podrobnostih celega zasedanja poročamo prihodnjid.

Dolgi evropskih držav. Ob koncu 18. stoletja značali so skupni državni dolgovi vseh držav v Evropi 10 milijonov, l. 1870 pa že 59 in l. 1906 že 122 milijonov markov. Najvažnejše evropske države imajo sledeče državne dolgove:

Države v milijonih na glavo	markov	vsakega prebivalca
Nemčija	16.158	266
Anglija	15.780	376
Francosko	24.869	633
Italija	11.189	329
Astrijsko-Ogrsko	12.777	266
Rusija	18.759	134
Španija	7.677	394
Rumunska	169	192
Belgija	2.609	372
Dansko	261	96
Norveška	385	163
Švedija	432	86
Nizozemska	1.926	344
Portugal	3.587	631
Švica	421	114
Srbija	369	136

Največ dolga ima torej Francozka. Državni zbor se je spet otvoril. Ves zadnji čas bila so pogajanja klubovnih predsednikov z Bienerthom, kako da bi se dalo spet „delovati“ za blagor „srečnih“ državljanov in kako bi bilo spet mogoče novim ministrom pomagati ne krmito. Govorilo se bo spet mnogo, a delalo nič.

Umri je predsednik nemškega državnega zbora, grof Stolberg. Obitelji umrlega izrazili so nemški cesar Viljem, saksanski kralj in drugi nemški vladarji svoje sočutje.

Dunajski župan dr. Lueger je nevarno zbolel in je njegovo stanje zelo vznemirljivo.

Demisija nemškega ministra rojaka. Nemški minister rojaka dr. Schreiner podal je demisijo, katero je tudi cesar sprejel. Mnenja o vzrokih te demisije, kakor tudi o posledicah so različna.

Grof Aehrenthal v Berlinu. Naš minister zunanjih zader mudil se je te dni v Berlinu kjer je bil tudi gost nemškega cesarja. Z nemškim kanclerjem, Bethmann-Hollwegom imel je priliko se o raznih političnih, gospodarsko-političnih vprašanjih pogovoriti.

Grško. Na Grškem se je vsak čas bati, da izbruhne revolucija. Turčija oprezno pazi na dogodke na Grškem in je za eventualno vojsko pripravljena. Grški kralj namerava se odpovedati prestolu.

Kmetje izdani in prodani!

Ta klic se razlega širom štajerske dežele in ljudstvo je z vsakim dnevom bolj razburjeno. Na mnogih shodih skušajo se klerikalni in liberalni prvaški poslanci oprati, ali to jim ne pomaga. Zatajiti in predlagati ne morejo sledeča dejstva: Prvaški poslanci so razbili deželni zbor in stem političnim zločinom so naložili krivdo nase:

1. da se ne zgodi nobena potrebna regulacija potevov;
2. da se ne sklepa o nobeni zgradbi prepotrebni železniških zvez;
3. da ne dobivajo kmetje več brezobrestnih posojil za pokončanogorice;
4. da ne dobijo po toči in suši na beaško palico spravljene kmetje nobene podpore od dežele itd. itd.

To so dejstva, ki ostanejo pribita in ki jih noben poštenjak ne more utajiti! In kaj imajo prvaški poslanci proti temu povedati? Ničesar! Na češko komando so izdali in prodali slovenskega kmeta!

Sramota!!

Dopisi.

Urednik Linhart hudo zbolel. Naš urednik Linhart je hudo zbolel, zato prosimo naše cenjene dopisnike, kojih dopisov se ni moglo v to številko sprejeti, za potrpljenje.

Ormež. „Zastojnjaki!“ Koga imenuje „Narodni dnevnik“ zastojnjaka? Tebe, kmet ormoškega okraja, Tebe, dragi somišljenik iz Frankovec, Loperčič ali Pašinec! Zakaj pa? Ker si baje dobil pri našem shodu zastojn vina in piva! Kar cela štirka se je izpila!! Ni pribljeno, da je to podla laž, laž katere se le slovenski „liberalci“ ne sramuje. Zastojnjaki bili so zborovalci v ormoški čitalnici, tam je pivo zastojn v „narodna“ grla teklo, tam se je pušila nova sorta smodk ali cigar „zastojn“. Nekaj fantov si je tam korajžo napilo in potem so prišli na naš shod, trdeč, da ovim „že nekaj smrdi in se bojijo za obisk“ zato je kar 4 lagričkov piva se zabujenje „narodnosti“ čakalo odrešenja! Tebi pa dragi kmet damo nasvet: Če Ti pride kak narodnjak, odpodi ga od Trojega praga, reci mu, za lažljivce in obrekovalce, za samebovalce kmeta imaš le batine ali bč!

Ormež. („Ljudska veselica v kletarskem društvu.“) Po prvškem shodu zbralo se je nekaj šibarjev v gostilni kletarskega društva, kjer je prišlo iz samega narodnega veselja do pretepa in o j joj, ravno ti, ki najbolj „narodno čutijo“, dobili so jih par gorkin okoli ušes in milo so bogecu podplate pokazali. Drugi dan so ormoški prvaki litanije molili in tolažili bite bratce „keri je za nas bičan bio“.

Iz dravskega polja se nam piše: V nedeljo 20. februarja se je vrnil v kazini v Ptaju kmetaki shod glede obstrukcije, katero so prvaški poslanci brezvestno pričeli in nadaljevali, tako da je c. k. namestnik v cesarjevemu imenu štajerski deželni zbor zaključil. Nevarni brezvestni poslanci ne vejo nobeni vzrok in niso pustili deželni zbor delati, vsa odgovornost pade na te prvaške brezvestnike. Od 1. do 8. februarja je prvaška gonja trajala, torej osem dni, v teh osmih dni se ni prav nič storilo. Nevarni prvaki so žvekali same neumnosti, samo, da so čas ubijali. Protestni shod 20. februarja je bil akoraj iz vseh občin ptajskega sodnijskega okraja zastopani, dvorana je bila napolnjena z samimi kmeti, ako ravno je bila pot zelo slaba. Točno ob 10. uri je predsednik g. Slawitsch otvoril s prisrčnim pozdravom navzočnim velepomembni shod in prečital dopis, kuterega je poslal vrli

mnogozaluzeni poslanec g. Ornic, kateri se ni mogel shoda udeležiti, ker v južnih krajih zdravje išče. (G. Ornica dopis objavimo v članku „Ljudstvo govori“) Predsednik je dal potem besedo gospodu Drogenigu, posestniku v Podplatah pri Rogatcu, kateri nam je med drugim jasno in glasno razlagal, da je on že mnogo let ud kmetijske družbe štajerske v Gradcu in da mu niso nikol nemški udje odrekli, ako je on kaj za povdigo kmetijstva predlagal in prosil, ja še celo mu v govorenju pomagali, ko so slovenski udje med njimi župniki in kaplani tiho sedeli. Nadalje je govornik Drogenig označil s krepkimi besedami sleparski krik in vik „proč od Graca“. S tem bi se nam le pomnožili stroški za upravo deželnega odbora in bi le slovenski prvaki imeli dobiček, ker bi lahko potem svoje pristase na masne službe spravili in mi kmetje bi morali plačevati, ako se premiali, da nima spodnja Štajerska skoraj nobene industrije in tudi nobenega večjega mesta, katero bi pomagalo kmetom tako dragi urad vzdrževati. Mesto Gradec sam plača več na deželni dokladah, kakor vsi spodnje štajerski posestniki. Govornik bi bil zato, ako bi bilo dokazano, da nam deletni odbor krivico dela in pridržuje od nas plačane doklade, kar pa to ni res, ampak je dokazano, da dobivamo več sem, kakor nam glede plačanih doklad pripada. Zatorej je krik „proč od Graca“ le hujškanje in zločinstvo za slovenskega kmeta, kar le nesramni prvaki brezvestniki hočejo. Zato je obstrukcija na komando Čehov slovenskih poslancev neopravičena (pfuj-klici in volitci so pljuvali) in pogubljiva za slovenskega kmeta. Drugi govornik g. Kresnik iz Črešnjeva je med drugim označil izdajaleko politiko prvakov glede zabljenega jugoslovanskega kraljevstva v katerem bi se za prvake kar med cedil, če upoštevamo, kako stiska davčni aparat uboge Hrvate, katerega so njim hrvaški prvaki naložili ko so vpili proč od Avstrije k Ogrski. Sedaj se sicer kesajo, pa po smrti je grevenga zastoj in hrvaški narod je vendar v izsesanje maščav prodan. Kaj se pa Srbije bankerotne dežele tiče, le za voljo tega ni prišlo do vojske z Avstrijo, ker so ficncoske in angleške banke vplivale na vlade za svir, ker so se bale da izgubijo Srbiji posojeni denar. Mi bi naj se ogorčevali za zvezo srbske, ki so notjalci, morilci in roparji in njih kultura še je za nemško sto let za mescom. Ko bi ta zašajljena država se vresničila, bi se prvaki ravno tako pričkali med seboj, pričkali za masne službe, kakor se sedaj pri nas godi in mi bi morali se še brčats srbsko in čirilice učiti in srbskemu in črnogorskemu korobaču pokoriti. Prvaki poslanci vprijejo, da Nemci nočejo slišati njih glasa, kako pa bo nemški poslanec vpoštevati predlog katerega stavi prvaki poslanec njemu v neznanem jeziku samo za to, ker se noče, da bi bil sprejet. Ako se pa gre za povišanje njih plačil, znajo vsi ti brezvestni zapeljivci kmeta dobro nemško in se potrudijo pri nemških odkritostnih poslancih da se pred logo sprejme. Da se gre za kmeta, tedaj pa se samo obstruira in nazivljejo Nemci. (Pfuj-klici in pljuvanje na brezvestne izdajale slovenskega kmeta). Govornik Kresnik je navetoval resolucijo, ki se je ednoglasno sprejela. (tudi resolucije objavimo na drugem mestu!). Dragi kmetje! prečitajte ta današnji mirni objektivni dopis in sodite po svoji vesti, ako je resnica kar se piše. Ne odajte se prvakiim hujšakom, kateri nič drugega ne hočejo kakor vas izsesati in nesume držati. Premislite kaj bodo te boge duše storile, 13 je prvakiim poslancev, večina je nemška in mi nimamo nobenega vzroka proti delovanju marljive nemške večine ugovarjati, dela le v prid za napredek kmetovalstva. Trinajsta številka je sama od sebe nesrečna številka, mi spodnje štajerski zapeljani kmeti najbolj to občutimo. Naši prvaki poslanci mislijo, da so aposteljni in da vero učijo, pa le nam kmetom veliko krivico in škodo delajo. Dragi kmeti ne udajmo se njim, prej bodo prvaki propali, kakor kmečki stan in zagotovimo, da se bodo prihodnje volitve v prid naprednega kmetovalstva prenaradile. Napredni neustrašivi kmeti.

Štajercijanski shod v Ormožu. V Nedeljo, dne 20. tega meseca bil je velepomemben dan za ormoški okraj. Sijajen štajercijanski shod pokazal je prvakiim voditeljem, da jih kmetje več ne marajo, oni so še siti „narodnih fraz in su-

hih obetarij.“ Poglejmo si pa ahod. Že dolgo pred 4. uro bila je dvorana pri Skorčiču natlačeno polna, videl si najuglednejše kmete in gospodine ormoškega okraja, posebno častno zastopani bili so pušinski, frankofski, hardečki in loperski posestniki. Vsem se je videlo, da že željno pričakujejo otvoritev shoda. Vedno več in več prišlecev, že so vse tri velike gostilnične sobe polne, za sedeti skoraj ni prostora. Ob 4. uri pozdravi g. župan ormoški, trgovec in veleposestnik g. Kautzhamer vse navzoče, opominja jih, naj mirno in dostojno poslušajo, kar jim bošta govornika shoda povedala. G. Slawitach iz Ptujja otvori shod v imenu tiskovnega društva in predstavi našim dragim somišljenikom govornika kmeta Drogeniga iz Rogatca in Kresnika iz Črešnjeva. (Burni „živio“-klici, splošna veselost, slišijo se glasi, tako je prav, kmetom naj kmet govori). Prvi govori g. Drogenig. V poljudnih, vsem razumljivih besedah poda govornik vzrok in pomen nečuvne obstrukcije in okigosa z primernimi besedami postopanje prvakiim poslancev, ki so ravno v tem za naše kmete tako žalostnem času raje vseslovansko, protidržavno politiko pričeli nego da bi z nemškimi poslanci delovali za korist kmeta. Nad eno uro trajajočemu govoru sledilo je burno odobravanje. Po govoru g. Drogeniga bil je 5 minutni premor. Med tem časom vrnilo se je v dvorano nekaj „pristašev“ narodne stranke, smrklavi pobi in golobradi šibarji, njim na čelu znani urednik ali „večen študent“ Lešničar. Da ni majnkalo arediških „hajdinskih purgerjev“ in potomcev „kruccengeneralov“ je umevno. Ko je začel Kresnik govoriti začeli so že svoje neslane opazke delati in nakar so začeli zbrani kmetje ogorčeno vprašati, kaj da ti pobalini tukaj iščejo. Lešničar je po zaključku hotel tudi „guč držati“ a kmalu je sprevidel, da ni v Središča in ne v Bolfenku, ampak v Ormožu. Ko je videl, da je njegove maškarade treznim kmetom dovolj, padla mu je korajža v belo-plavo-rudeče gate in zginil je s svojimi pristasi — s politiki, kterim je še lani ali predlani kamenček ali goba gledala iz šolske torbe. G. Kresnik je v prav domatih besedah omenil stanovsko zjedinenje kmetov in pokazal škodo narodne hujakarije za kmetovalca. G. Baumann, posestnik na Hardeku govori, ko je nepravilni rasilitvi podpora za poškodni prizadetih. Na predlog g. Kautzhamerja sprejela se je z velikansko večino (nad 500 naših pristasaev bilo je navzočih) resolucija, v kateri se najostreje obsoja postopanje prvakiim poslancev ter se jim izrekla neznanje.

Frankovski Predragi nam „Štajerci!“ Ne vemo kako bi se ti zahvalili za shod, ki si ga nam v nedeljo priridel v Ormožu. Slišali smo enkrat govorita dva iskrenša, tresnomislca kmeta. Nekaj naših kmetov bilo je šlo gledat v čitalnico, k „srbskem shodu“, a hitro so prišli za nami k tebi, kajti „čitalnici“ je mrgolelo advokator, popov in drugih „prijateljev kmetov!“ No, to je bil kmetški shod na katerem prvi advokat, hanpračunar Zernec govrci, potem spet advokat in spet advokat. Živijo advokata-kmetška pobratimija, — a ta samo živi, dokler imaš ubogi kmet kaj grošev v šepu, če so ti prazni, ti vsa narodnost nič več ne pomaga.

Iz Jesenic. V laso so si skočili razni propadli klerikalni in liberalni jeseniški duhovni raznih kranjskih časopisih eden drugemu največje svinjarje v obraz lučajo. Seveda kar falot falotu očita ni nikoli kaj pridnega, to filosofijo si še ljudje na Zabjeku dobro prilaste. Kakor narvečje barabe se smerjajo! „Marijina bč, ki je bila popolnoma nedolžna, če bi ne imela še par nezakonskih otrok.“ „Srinja v svinjaku je večja umetnica kot naša čukula.“ „Čukareke nemoralne homoseksualne igre“ — „Nikjer ni več pujskov kakor v farški stranki“ — „Klerikalna stranka je sbiralnice vsih falotov.“ — Pred duhovni ni nobena ženska več varna, da bi ji ne delali sile, hoted radovoljiti svojim šivalakim nagonom“ — itd. To so sedotvi klerikalni liberalne slovenske svese na Jesenicah! — Škoda pane Zabukovec da Vas več ni na Jesenicah, ponosni ste gotovo na Vašo armado, katero ste jo proti nam nastavili! — Pa kaj hočete, kakor se seje, tako se lanje! Capito.

Novice.

Čenjenim našim čitateljem naznanjemo, da bode „Štajerc“ odalej prinašal redno slike, tikoče se važnih dogodkov, nesreč, zločinov, pomembnih oseb itd. Mislimo, da bodejo naši čitatelji s to uvedbo zadovoljni. Napravilo nam se bode pač mnogo stroškov. Ali nam se ne gre za dobiček, marveč mi hočemo ljudstvu kolikor mogoče poduka podati. Upamo pa, da bodejo naši čitatelji pozdravili uvedbo slik v „Štajercu“ na ta očin, da bodejo še bolje in uspešnejše delovali za razširjenje tega lista. Na delo, vi vsi ki hočete, da se naš „Štajerc“ še bolj razširi in poveča! Naprej!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Pe prvakiim shodu v Ormožu. Ko pes in mačka so spet klerikalci in liberalci po shodu. Ti eni in ti drugi se hvalisajo, da so oni „rešili“ slovenstvo. Liberalci napadajo profesorja Verstovška, da sedajni reani časi zahtevajo pozitivne politike, resnega delovanje, z frazami in razbijanju po pulth se ne pomaga slovenskim zahtevam. Klerikalci si spet izposodijo hofrata Ploja in rečejo, da je čutil potrebo, se predstaviti svojim državnim-zborakim volilcem, ki ga več ne marajo in da je prav grenkim obrazom moral pohvaliti klerikalne poslance. Nadalje se jezijo, da je baje razvidno iz dopisa iz Ormoža, „da je tam rešil celo situacijo urednik Lešničar.“ In posledica? Kmet Ti razvidiš iz tega, da so vsa obetanja teh „rešiteljev“ puha pena, namesto da bi se po svojih besedah zdaj za delo združili, začnejo se praskati in eden drugemu zavidati „zaslugo“ za slovenskega kmeta. Ubogo ljudstvo!

„Narodni dnevnik“ podli lažljivec! „Narodni dnevnik“ v svoji „sveti in narodni“ jezi laže, da je bil štajercijanski zbor razbit. O ti ubogo revče, ki si to pisalo! Pust je že minul, tedaj moramo le misliti, da si prav nesramno lagal, a lagal si tako aeu mano, da celo arediški purgermajster tega ne verjame kaj si pisal.

Kmetje ormoškega okraja! „Narodni dnevnik“ piše, da so sami pijanci, anopsarji in hlapci bili na shodu. Tako Vas psuje ta list, ki se vedno hlini kmetom. Vun s takim listom, vun s pristasi te lažljive čuje.

„Narodni dnevnik“ laže, da se je dobila pi-jača pri štajercijanskem shodu zastojnj Kdor to pravi ali kdor je to pisal je navadni lažljivec!

Prvaki shod v Ormožu obiskani je bil le od gospode! Za kmeta ni bilo prostora! Središki purgarji delali so le štafazo za kmete, katerih ni bilo navzočih!

Nemška prifinga slovenskega deželnozberskega poslanca. Pri naših shodih v Ptujju in Ormožu vzbudila je veliko smeha „nemška prifinga“ poslanca Vrečkota, o kateri nam je pravil g. Drogenig. Vrečko imel je pri Sr. Florjanu pred deželno-zborakimi volitvami shod in zbrani kmetje. vprašali so ga, ali zna tudi nemški, da jih bo zamogel tudi zastopati in se z nemškimi poslanci pogovoriti. Njegova trditve, da zna, ni zadostovala zbranim in moral je „prifingo“ napraviti iz nemščine. Dali so mu nemški list v roke, tega je moral čitati in rastolmačiti volilcem. „Grenka“ je bila ta prifinga, a kaj pomaga! „Sila kola lomí“ in celo „slovenskemu“ poslancu rasveše jezik, da zna tudi nemški! Kaj ne, gospod Vrečko!

Vojaki naberi na Spodnjem Štajercem. Maribor (mesto) 11. in 11. aprila; Slov. Bistrica 13. 13., 14., in 15. aprila; Št. Lenart 18. in 19. aprila; Ljutomer 1. in 2. marca; Cmurek 7., 8. in 9. aprila; Radgona 5. in 6. aprila; Gornja Radgona 3. in 4. marca; Konjice 5., 7. in 8. marca; Ormož 9. in 10. marca; Ptuj (okolica) 11., 12., 14., 15. in 16. marca; Ptuj (mesto) 17. marca; Smarje 18. in 21. marca; Rogatec 22. in 23. marca; Celje (okolica) 29., 30. in 31. marca in 1. aprila; Laško 2., 5. in 6. aprila; Sevnica 7. in 8. aprila; Brežice 9., 11. in 12. aprila; Kozje 14., 15. in 16. aprila; Celje (mesto) 18. aprila; Vransko 19. in 20. aprila; Slovenjgradec 26. in 27. aprila; Marenberg 28., 29. in 30. aprila; Šoštanj 23. in 25. aprila; Mozirje 21. in 22. aprila. — Pri tej prilika